

2. Al doilea motiv întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — lipsa caracterului selectiv

Potrivit reclamantei, măsura nu este selectivă nici în drept, nici în fapt. Chiar dacă s-ar considera că articolul 22c ar determina o divergență în raport cu sistemul de referință, această divergență pare justificată prin natura și logica sistemului de ajutor în favoarea energiei electrice verzi.

3. Al treilea motiv întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — abuz de putere

Potrivit reclamantei, chiar dacă se presupune că măsura prevăzută este considerată ajutor de stat, aceasta intră în domeniul de aplicare al Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului: s-ar impune în orice caz să se stabilească o analogie între articolul 22c din ÖSG și normele de examinare a reducerii impozitelor pe energie armonizate, prevăzute în secțiunea 4 din Orientările comunitare; astfel, sistemul de compensare trebuie să fie autorizat în temeiul unei astfel de analogii. În afară de o aplicare prin analogie a Orientărilor comunitare, se poate de asemenea avea în vedere o analogie cu articolul 25 din Regulamentul nr. 800/2008 (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare).

4. Al patrulea motiv întemeiat pe un tratament inegal, din partea Comisiei, al unor situații comparabile din punct de vedere al efectelor concurențiale

Potrivit reclamantei, se ridică întrebarea cu privire la motivele pentru care situații comparabile în materia concurenței sunt tratate în mod inegal; în speță, reclamanta evocă caracterul comparabil al ÖSG și al legii germane privind energia din surse regenerabile, în special în ceea ce privește efectele economice și concurențiale. Acest fapt ar fi contrar principiului general al egalității de tratament.

Recurs introdus la 26 mai 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 15 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-120/07, Strack/Comisia

(Cauza T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Cealaltă parte în proces: Guido Strack (Köln, Germania)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 15 martie 2011 în cauza F-120/07, Strack/Comisia;

— obligarea părților să suporte fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă în esență trei motive.

1. Primul motiv de recurs întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii la interpretarea articolului 4 din anexa V la Statutul Funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”).

În primul rând, Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) a interpretat articolul 4 primul paragraf din anexa V la statut în sensul că nu reglementează reportarea zilelor de concediu neefectuate din cauza unei boli îndelungate, interpretare care este contrară dreptului Uniunii și jurisprudenței constante în materie.

2. Al doilea motiv de recurs întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii prin stabilirea eronată din punct de vedere juridic a domeniului de aplicare și a efectelor juridice ale articolului 1e alineatul (2) din statut

În al doilea rând, recurentul susține că TFP a încălcat dreptul Uniunii și nu și-a motivat în mod suficient interpretarea eronată pe care a dat-o domeniului de aplicare al articolului 1e alineatul (2) din statut, în sensul că acesta impune obligația generală a instituțiilor de a garanta funcționarilor în ceea ce privește condițiile de muncă în legătură cu protecția sănătății cel puțin standardele impuse prin directivele adoptate în temeiul articolului 153 TFUE. Obiectivul articolului 1e alineatul (2), care a fost introdus în cadrul reformei statutului din 2004, este numai acela de a remedia o lacună din statut constând în lipsa unor dispoziții de ordin tehnic referitoare la asigurarea sănătății și a siguranței funcționarilor la sediul instituțiilor (de exemplu, protecția împotriva incendiilor, substanțele periculoase, aerisire, ergonomie, etc). Astfel, statutul permite în prezent aplicarea standardelor tehnice prevăzute de directivele transpuse în dreptul intern. Totuși, această dispoziție nu poate și nu trebuie să afecteze condițiile de muncă în ceea ce privește reportarea zilelor de concediu neefectuate și despăgubirea pentru concediu neefectuat, aspecte care sunt reglementate exclusiv de către autorul statutului. Ajungând la aceasta concluzie, TFP a încălcat nu numai prevederile corespunzătoare din statut și jurisprudența Tribunalului, ci și principiul securității juridice.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor de procedură

În al treilea rând, TFP a încălcat normele de procedură, întrucât a examinat din oficiu ca prim motiv al acțiunii o încălcare a articolului 1e alineatul (2) din statut și a considerat *de facto* că o dispoziție din statut este nulă, deși nu a fost invocat niciun motiv de nelegalitate, iar Parlamentul European și Consiliul nu au avut posibilitatea de a interveni în cauză.